

Síelés Ausztriában

Ezen a képen apám [Róth Marcell], anyám és a bal oldalon Ödön [Róth Ödön] bácsi látható. Apámék nagy társasági életet éltek, és gyakran jártak télen síelni.

Anyám 1922 körül ment férjhez. Mikor összeházasodtak, a szüleim Kolozsváron telepedtek le. Apám ide került a háború után, és 1920 körül magántanár lett a kolozsvári orvosi egyetemen. Ő volt az első magyar kisebbségi magántanár az egyetemen. Zsidó is volt és magyar is.

Róth Ödön 1888-ban született, és 1953-ig élt. Két felesége volt, az első Piroska, a második Helene Wagner. Gyerekük nem volt. Ödön báccsival sokat találkoztam, ő viszonylag egy fiatalabb generáció volt már. Ügyvéd volt Bukarestben. Ő volt az, akivel kapcsolatban maradtam akkor, amikor végleg Magyarországon maradtam. Segített anyagilag, hozott nekem a háború után egy kabátot is. Ez a

kapcsolat a háború előtt nem volt ilyen szoros. Gondolom, Ödön bácsi apám halála után feladatul tűzte ki, hogy engem támogasson.

A Róthok mind jó módúak voltak, és aput ezért le is sajnálták, ezt a németül írott levelekből láttam. Apám nem csinált vagyont. Akkor az orvosok jó módban voltak, de apám ilyen szempontból nem tartozott közéjük. Ingyen gyógyított, és nem fogadott el pénzt a betegektől. Én a családi kapcsolatokból annyit vettem észre, hogy a Róth és a Lóránt család nem nagyon kedvelte egymást. A Róth családnak a Lóránték túl keresztények voltak, a Lórántéknak a Róthok pedig túl zsidók. A Róthoknak a Lóránték túl nagyképűnek tűntek.

Ezt soha nem fogalmazták meg, de érezni lehetett. Apám régi levelezéséből azt vettem észre, hogy például a Róthok soha nem említik a Lóránt családot, de még anyut se. Pedig anyu nagyon kedves volt velük, amikor ott voltak. Szerintem volt ebben a zsidósággal kapcsolatos dolog is, mert a Róth család kimondottan zsidó volt. Valamennyire ez érződött anyu és apu között is, de nagyon szerették egymást. Én ezt akkor is éreztem, amikor egyszer összegyűltek nálunk Lóránték 1941-ben.